చిన్న కథ

ఉద్యోగం

బాలం వెంకట్రావు

"ఉపాధ్యాయులు కావలెను" అన్న ప్రకటనని చూశాక సురేష్‌కి ఆశ కలిగింది. తనకున్న విద్యార్హతలే వారు కూడా అడగడంతో మరింత ఉత్సాహం వచ్చింది. ఈ ఉద్యోగం వస్తే కలలు నిజమవుతాయి. నెలకు పదివేలొస్తాయి. హాయిగా ఓ మోటార్‌బైక్ కొనుక్కోవచ్చు. రయ్‌మంటూ స్కూలుకు కూడా వెళ్ళిరావచ్చు. ఫ్రిజ్, కలర్ టీవి కొనుక్కోవచ్చు. తర్వాత నెల నెలా కొంత జమ చేసుకుంటే ఇల్లు కూడా కొనుక్కోవచ్చు!

"బాబూ! చార్మినార్‌కి పోవాలంటే ఏ బస్సెక్కాలి?" – అపరిచిత వ్యక్తి మాటల్తో సురేష్ ఈ లోకంలోకి వచ్చి, పక్కకి చూశాడు. పంచె కట్టుకొని నిలబడి వున్నాడు ఒక పల్లెటూరి ఆసామి.

సురేష్ అతన్ని ఎగాదిగా చూసి "నైన్ ఎమ్ నెంబర్ బస్సెక్కు" అన్నాడు. ఆ ఆసామి అర్థం కానట్టు ముఖంపెట్టాడు. చిరాగ్గా జేబులోంచి సిగరెట్టు తీసి వెలిగించాడు. గట్టిగా దమ్ములాగి గుప్పున పొగ వదిలాడు. ఇంతలో మెట్రో ఎక్స్‌ప్రెస్ బస్సు వచ్చి ఆగింది. ఒక్క ఉదుటున బస్సులోకి వచ్చిపడ్డాడు సురేష్. అటు ఇటు చూశాడు. వెనుక మగవారి సీట్లు కొన్ని, ముందు ఆడవారి సీట్లు రెండు ఖాళీగా వున్నాయి. వెంటనే ముందుకెళ్ళి ఓ సీట్లో కూర్చున్నాడు. అంతలో ఇంకో వ్యక్తి వచ్చి పక్కన కూర్చున్నాడు. కొంతసేపటికి నలుగురు ఆడవాళ్ళు ఎక్కారు. వారు కళ్ళు ఇంత చేసుకుని, చుట్టూ చూసి, నిట్టూర్చి, అలాగే నిలబడిపోయారు. బస్సు బయల్దేరింది. ఆడవాళ్ళు ఆశగా వీరి సీట్లవైపు చూశారు. కాని, వీళ్ళు అదేమీ గమనించలేదు.

"అవి లేడీస్ సీట్లు... మీరెలా కూర్చున్నారు? ఖాళీ చేయండి" పక్కనే నిలబడ్డ వ్యక్తి హుంకరించాడు, వారినుద్దేశించి. వారిద్దరూ పట్టనట్టుగా ఎటోచూస్తూ అలాగే కూర్చున్నారు.

"మిమ్మల్నే! లేవండి..." మళ్ళీ గద్దించాడు ఆ వ్యక్తి.

'నువ్వెవరు మాకు చెప్పడానికి' అన్నట్టుగా, ఎంతో అయిష్టంగా, అసహనంగా సీట్లలోంచి లేచారు ఇరువురూ. వెంటనే ఆడవాళ్ళు వచ్చి కూర్చున్నారు.

సురేష్‌కు అహం దెబ్బతిన్నట్టుంది. కాలర్ సవరించుకుంటూ వెనక్కి వచ్చి నిలబడ్డాడు. వాళ్ళని నమిలి మింగేసేలా కొరకొర చూడ్డం మొదలెట్టాడు. బస్సులో జనం ఎక్కువయ్యారు. ఇంతలో లక్డీకాపూల్ స్టాపు వచ్చింది. గమ్మున కిందకు దిగాడు. కొంచెం ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

మళ్ళీ బస్సు బయల్దేరింది. సురేష్ ఫుట్‌బోర్డు మీదకి ఎక్కి ఓచేత్తో సర్టిఫికెట్ల ఫైలు పట్టుకొని. మరోచేత్తో ఇనుప కడ్డీని పట్టుకొని నిలబడ్డాడు. బస్సు ఆగినప్పుడల్లా జనం తోసుకుంటూ దిగారు, నెట్టుకుంటూనే ఎక్కారు. ఫుట్‌బోర్డు మీద ఇబ్బందికి విసుక్కుంటూనే వున్నారు. సురేష్ మాత్రం హాయిగా అక్కడే నిలబడ్డాడు.

అబిడ్స్ స్టాపులో బస్సు ఆగింది. సురేష్ బస్సు దిగి చిరునామా ప్రకారం ఒక స్కూలుకు చేరుకున్నాడు. అప్పటికే అక్కడ యువతీయువకులు చాలామంది వున్నారు. అందరూ పుస్తకాలు చూసుకొంటూ, వ్రాత పరీక్ష గురించి చర్చించుకుంటున్నారు. ఆ స్కూలు ఎంతో ప్రతిష్ట కలిగినదనీ, జీతభత్యాలు ఉన్నతంగా వుంటాయనీ వారు అనుకోవడం విన్నాడు. సురేష్ అందరివంక తేరిపార చూశాడు. తనూ పుస్తకం తెరిచాడు.

పరీక్ష సమయం ఆసన్నమైంది. అందరూ హాల్లోకి వెళ్ళారు. తను చదివినవి మననం చేసుకుంటూ సురేష్ కూడా వెళ్ళాడు. వ్రాతపరీక్ష వినూత్నంగా జరిగింది. ఒకటి – మామూలు ప్రశ్నాపత్రం. మరొకటి – వ్యక్తిగత ప్రశ్నాపత్రం.

పరీక్ష ముగిసింది. అందరూ చెట్లకిందకు చేరారు. సురేష్ తను వ్రాసిన జవాబుల్ని బేరీజు వేసుకున్నాడు. అత్యధిక మార్కులు వస్తాయన్న ధీమా వచ్చింది. ఇంటర్వ్యూ మాత్రం మిగిలి వుంది.

మధ్యాహ్నం నిర్ణీత సమయానికే ఇంటర్వ్యూలు ప్రారంభమయ్యాయి. ఒక్కొక్కరు గదిలోకి వెళ్ళివస్తున్నారు. సురేష్ వంతు వచ్చింది. జేబులోని దువ్వెన తీసి గబగబ తల దువ్వుకున్నాడు. చేతి రుమాలుతో ముఖం తుడుచుకున్నాడు. ప్యాంటు బెల్టు సరిచేసుకున్నాడు. ఫైలు పట్టుకుని హుందాగా గదిలోకి ప్రవేశించాడు.

కుర్చీలో కూర్చున్న బుర్రమీసాల పెద్దాయన్ని చూసి 'నమస్తే' అన్నట్టుగా చేత్తో విష్ చేశాడు, అలవాటుగా. ఆయన ప్రతి నమస్కారం చేశాడు, రెండు చేతుల్తో. తర్వాత కొన్ని ప్రశ్నలు వేశాడు. వాటికి సమాధానాలు చెప్పాడు. ఆ పెద్దాయన సురేష్ సర్టిఫికెట్లు, మెరిట్ పత్రాలు పరిశీలించాడు. విద్యార్హతలు, అదనపు అర్హతలు అన్నీ బాగున్నాయి. వ్రాతపరీక్షలో కూడా అత్యధిక మార్కులు వచ్చాయి.

పెద్దాయన ముఖ కవళికలు గమనించిన సురేష్ – ఉద్యోగం తనకే ఇవ్వబోతున్నందుకు ఆయన్ని మనసులోనే అభినందించాడు. సురేష్‌లో బయటకు తెలియని ఆనందం.

కాని, ఉన్నట్టుండి బుర్రమీసాల పెద్దాయన మాట్లాడటం మొదలెట్టాడు –

"డిగ్రీలు, మెరిట్ సర్టిఫికెట్లు వున్నంత మాత్రాన సరిపోదు. ఎంత ఉన్నత చదువులు చదివినా మనిషికి చదువుతోపాటు సభ్యత, సంస్కారం కూడా వుండాలి! అవి మీలో లేవు. మనిషి ప్రవర్తన గురించి తెల్సుకోవటానికి మేము ప్రత్యేకంగా రూపొందించిన ఇచ్చిన వ్యక్తిగత ప్రశ్నావళికి మీరు ఇచ్చిన సమాధానాలు మాకు తృప్తిని కలిగించలేదు. ఈ విషయంలో మిగతా వారే ఎంతో నయం!... ఉపాధ్యాయుడు చెడు లక్షణాలు కలిగివుంటే విద్యార్థులూ అవే నేర్చుకుంటారు... పిల్లలపై గురువుల ప్రభావం చాలా వుంటుంది. ఉదయం నేను ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు బస్సులో మీ ప్రవర్తనని కూడా గమనించాను! ... అందుకే మీకు ఉద్యోగం ఇవ్వటం లేదు!"

సురేష్‌కి ఆ తర్వాత ఏమీ వినిపించలేదు.

తల విదుల్చుకుని వడివడిగా బయటికి నడిచాడు.

★